

Antradienis, spalio 31-oji

Penktadienį, spalio 13-ąją turėjau širdies priepuolį ir, kaukiant greitosios pagalbos automobilio sirenai, buvau skubiai išvežtas į ligoninę Kompjene.

Tyrimai parodė, kad pagrindinė arterija, maitinanti mano širdį, buvo užkimšta. Reikėjo užblokuotos arterijos šuntavimo operacijos. Po jos užklupo gilus nuovargis. Man prireikė rimtai pailsėti. Štai kodėl mane nuvežė į labai ypatingą poilsio vietą! Vyskupijos namus prie jūros, kuriuose krikščionys, grupėmis ar pavieniui, priimami gydymui ir poilsiui. Štai čia dabar aš esu, prižiūrimas ir palaikomas Odilės, kurios užduotis rūpintis manimi ir medicinine priežiūra mano senyvame amžiuje.

Jaučiuosi gerai, tik akivaizdu, kad mano širdis silpnėnė, o tuo pačiu ir aš pats. Man reikia ilgo gero poilsio atstatyti jėgas ir labiau priimti gyvenimą su mažiau veiklą. Todėl su Fermos vadove Antoine Paoli nusprendėme atšaukti visas suplanuotas rekolekcijas, konferencijas ir įvairius susitikimus iki vasario pradžios. Trys mėnesiai rimto poilsio be jokių veiklų.

Trys mėnesiai rimto poilsio be jokių veiklų

Toks radikalus pasikeitimas, pagrobęs mane iš Lozorius namų Troly, kviečia mane šiuo metu gyventi labai ramų gyvenimą. Gyvenimą, kuriame išmoksiu sugyventi su savo trapumu ir silpnumu ir taip tapti mažesniu. „Dangaus karalystė priklauso mažutėliams“, – sakė Jėzus. Visų pirma, tai gyvenimas, kai aš galiu mokytis ir mokytis ilgiau melstis: pasilikti Dieve, pasilikti Jėzuje, kuris sako: „Pasilikite mano meilėje.“ Tai bus truputį panašu į naują gimimą. Kristina McGrievy, mano Arkos Troly vadovė, davė svarbią užduotį: „būti šalia Dievo dėl visų Arkos reikalų“. Aš pridūriau: „taip pat dėl Tikėjimo ir Šviesos“. Tiesiog būti čia, gyventi mūsų dvasingumo esme, bendrystėje su Dievu bei visais mano broliais ir sesėmis iš Arkos, Tikėjimo ir Šviesos ir visos mūsų didelės dvasinės šeimos visame pasaulyje.

Ši nauja stadija man reiškia tikrą paleidimą. Iki šiol patyriau draugystę ir palaikymą per palydėjimus-susitikimus, davusius man daug gero – nebeturėsiu tos malonės ir džiaugsmo. Taip pat mažiau eisiu prie savo „židinio“, Val Fleury, kuris buvo ir vis

dar yra mano džiaugsmas – vis dar pasilieku ryšyje su Pat, Doudoul, Anicette ir visais kitais.

Gana radikalus pasikeitimas! Ir tada, žingsnis po žingsnio, pamatysime, ko aš vėl galiu imtis nuo vasario ir toliau. Kad šis naujas gyvenimas būtų įmanomas, Kristina ir Odilė surūšiuos visus svarbius klausimus. Šis gyvenimas taip pat apims skaitymą (rimtą, kaip ir lengvą, liečiantį širdį), pasivaikščiojimus sode, kur aš klausysiuos paukščių... Taip pat bus ir „džiaugsmas“ valgyti nesūdyta maistą bei laikytis nuošaliau nuo žąsies kepenėlių per Kalėdas! Šis gyvenimas bus ne tik nukreiptas į dangų, bet ir į žemę, kurioje yra tiek daug džiaugsmų ir nuostabių dalykų.



*Pasilieku bendrystėje
su kiekvienu iš jūsų.*

*Kad galėčiau geriau gyventi tu,
ko, atrodo, manęs prašo Dievas,
man reikės kiekvieno jūsų pagalbos
ir paramos.*

Ačiū jums.

*Ramybė ir meilė kiekvienam,
Žanas*